

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 27, številka 1
BOŽIČ/JANUAR 2007

V TEJ ŠTEVILKI

- ŽUPNIJSKA STATISTIKA
- O STRPNOSTI
- DON BOSKO
- VERSKI TISK
- ZAVETNIK KONJ
- ADVENT V VRTCU

BOŽIČNO-NOVOLETNO VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV IN DOMAČEGA ŽUPNIKA

Advent nas je uglasil na božično oznanilo o učlovečenju Božje Besede. Najprej nas doseže polnočno oznanilo zgodovinskega rojstva Jezusa v Betlehemu: "In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni prostora" (Lk 2,7).

Ob zori zaslišimo sporočilo o rojstvu Boga v dušah pastirjev: "In pastirji so se vrnili ter slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, tako, kakor jim je bilo povedano" (Lk 2,20).

Dnevno božično sporočilo pa oznanja večno rojstvo Sina in Očeta: "V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog" (Jn 1,1).

Trije različni evangelijski odlomki pri treh božičnih svetih mašah se zlivajo v eno celovito božično blagovest, ki blagohotno odmeva v zgodovino že dva tisoč let. V človeškem novorojencu Jezusu se je učlovečila večna Očetova Beseda zato, da bi v človeškem srcu nastal prostor za oseben odnos z Bogom, ki s svojo ljubeznijo osvobaja človeka sužnosti greha in za-

pisanosti večni smrti.

Ta resničnost božične skrivnosti naj se po nas vseh razširja v letu Svetega pisma, da bo Božja Beseda znova in znova razsvetljevala temine leta, ki je pred nami. Naj se na poseben način uteleša v naših družinah, prežene iz njih strah in vliva veselje do življenja! Naj njen vpliv iz vaših src seže na vsa področja cerkvenega in javnega življenja ter skupnega snovanja.

Dragi farani In vsi prebivalci naše župnije, bolni in trpeči bratje in sestre, vsi sodelavci v župniji! Naj trojno oznanilo rojstva iste Besede in Očeta v Betlehemu iz Device Marije in v dušah ljudi postane tudi letos resničnost naših duš, ki naj vas napolnjuje s svojim blagoslovom, da ga boste

STATISTIKA ZA LETO 2006

mogli razlirati na druge!

V letu Svetega pisma, v letu Gospodovem 2007, ko se bo-
ste še obilneje hranili s kru-
hom Božje Besede, naj vas
spremlja Božji blagoslov!

Janez Kompare,
župnik

Župnija Dolenji Logatec šteje
že okrog **7000 prebivalcev**.
K nedeljskemu bogoslužju
redno prihaja okrog **1.200
vernikov**.

Verouk obiskuje **450 šolar-
jev**, od teh je **62 priprav-**

nikov na prvo sv. obhajilo in
106, ki se prvo leto v sku-
pinah **pripravljajo na zakra-
ment Sv. Duha**.

Ministrantsko skupino sesta-
vlja **20 strežnikov** in v nji-
hove vrste vabimo tudi nove
člane.

V župniji so aktivni tudi
skavti v štirih vejah in tako
se v skavtskem duhu vzgaja
73 mladih.

V preteklem letu je bilo **kr-
ščenih 37 otrok**: 14 dečkov
in 23 deklic, drugod pa sta
bila iz naše župnije krščena 2
otroka.

Zakrament sv. zakona je pre-
jelo **9 parov** v domači žup-
niji; oklicanih je bilo **22 pa-
rov**, kar pomeni, da so se
cerkveno poročili v drugi
župniji.

V večnost je prestopilo **29
naših faranov**, 16 žensk in
13 moških. Najstarejši je
imel 94 let, najmlajši 59 let.
Vzroki smrti so bili:
rak - 9, kap - 5, starostna
oslabelost - 9, prometna
nesreča - 1, samomor - 1,
odpoved ledvic - 1, astma -
1, odpoved srca - 1.

Verski tisk: Ker imate mnogi naročeno Družino in Ognjišče po pošti, je število naročnikov preko župnije padlo. Družina prihaja tedensko v **110 izvodih**, Ognjišče pa v

100 izvodih. Zelo malo je naročnikov Mohorjevih knjig, le 17. Ker prihaja v naše domove vedno več raznovrstnih časopisov, naj ima vsaka krščanska družina vsaj nekaj

verskega branja, kajti v duhovno versko izobrazbo spada tudi verski tisk.

Župnik

NE POZABIMO NA STRPNOST

Predbožični in sam praznični čas postaja vse bolj "praznik oddaljenih". To je tudi čas nas vseh in tistih, ki "vsaj o božiču ali na silvestrovo ali ob kaki drugi priložnosti vstopijo v cerkev, saj je tudi to način, da se nekako še pridružijo blagoslovu svetega ... Cerkev pa mora biti notranje odprta tudi zanje." (J. Ratzinger: Bog in svet, Lj. 2003)

Zapisana misel J. Ratzingerja me opogumlja, da se pridružim tistim, ki odločneje izražajo svojo strpnost in vernost ter v sebi prisluhnemo besedam, prebranim v naši cerkvi na prvo adventno nedeljo.

Povzemam. Naj bo to čas umirjenosti in premišljevanja, čas sprave in priložnost za pogostejši pa iskren stisk rok z bližnjimi, oddaljenimi in s tistimi, ki se jim ali se

nam izogibajo. Ta misel se mora dotakniti vseh, ne samo tako ali drugače vernih. Tudi priporočilo k skupni molitvi vsebuje vse tisto, kar si moremo želeti verni, manj verni in neverni. Dobre želje so namenjene fantom v prevzgojnem domu in vzgojiteljem, prebežnikom, Romom, narkomanom, tistim, ki nosijo razdor, in vsem nam. Ob prebiranju dnevnega časopisja in gledanju televizije pa se mi zdi še posebno primerno, da z veliko mero kritičnosti in osebnega zrelega razmisleka poslušamo vse, kar nam številni mediji in oglaševalci lastnih političnih vizij ponujajo. Ob dveh "sporočilih" našega oglaševanja se vendar moram ustaviti. Ena izmed teh oddaj je v "Polnočnem klubu" spregovorila tudi o

adventu. Ob sporočilu odaje se vendar vprašam, ali se o adventnem času, ki je namenjen soočanju samega s seboj in z vsemi okoli sebe, tišini srca in narave, kot je zapisala S. Musec (S.M., Farni list 11, nov. 06), res lahko pogovarjamo samo o adventnih venčkah, njihovi sestavi, barvi sveč, navadah in razvadah ljudi, še posebno tistih, ki so stik z versko vsebino adventa izgubili?! Vprašujem se celo o pomenu cerkvenega izpostavljanja teh simbolov naše vernosti, ki po osebnem prepričanju v našem prostoru nimajo podlage v ljudskih običajih. Bolj "družbeno zanimiv" je pomen našega nesprejemljivega odnosa do vrednot, ki jih izpostavljam prav v adventnem času. Npr. strpnost ali točneje ne-strpnost do drugače mislečih, vernih ... in še kako drugačnih, kot so na primer Romi. Mnoge je pre-

senetila nedavna TV-oddaja Piramida. Pri tem me je predvsem presenetila dvojnost naših meril. Kdo ima prav? Romi ali gostobesedni razpravljalet? In po omenjeni oddaji sodeč, o naši strpnosti ni mogoče govoriti. Kar 76 odstotkov gledalcev omenjene oddaje je dalo prav diskutantu, ki je vse povprek in samo slabo govoril o Romih.

Tako, samo najslabše o Romih, drugič pa o nas, je

lahko slišati tudi na naših ulicah in v gostilnah in tudi na poti domov, ko odhajamo iz cerkve.

Želim si, da bi še posebno v tem božičnem času naši dovolj posluha in strpnosti drug do drugega, vsak po svoje sicer, pa vendarle.

Pavle Mihevc

in plezal je po vrvi, ki je bila napeta med dvema drevesoma, in požiral ogenj. Ko so se njegovi gledalci umirili in posedli okrog njega, pa jim je začel pripovedovati zgodbe o Jezusu Kristusu in jih uvažati v skrivnosti vere.

To je bil njegov način dela z mladimi, ki je prinašal čudovite rezultate. Kmalu so začeli njegov način vzgoje posnemati po vsej Evropi, tudi v Sloveniji. Kasneje je zgradil velike zavode in se zavzel za fante, da so se izučili kakšnega poklica. Končno je ugotovil, da sam vsemu ne bo kos in da nujno potrebuje pomočnike. Leta 1859 je ustanovil red, ki ga je poimenoval po svojem velikem vzorniku Frančišku Saleškem. Ta red se danes imenuje Don Boskovi salezijanci. Mladi so imeli Janeza Boska zelo radi. Umril je 31. januar-

SVETNIK MESECA - JANEZ BOSKO

Janez Bosko se je rodil 16. avgusta 1815 v majhni vasi Becci v Italiji. Bil je iz revne kmečke družine, zato je moral na svoji poti do duhovniškega poklica premagati številne ovire. Po posvečenju je kot mladi duhovnik prišel v veliko mesto Turin. Tam se je srečal s hudo stisko revnih družin in z otroki, ki so postopali po mestnih ulicah. Sklenil je, da jim bo pomagal.

Ko je spoznal nekega fanta, ga je povabil, naj pride k njemu, ko bo v kakšni stiski ...

Fant je prišel naslednjo nedeljo k Janezu Bosku skupaj s šestimi fanti. Vsi so bili brez doma in brez strehe nad glavo.

Kmalu jih je prišlo več sto. Janez je zanje maševal, pripravil jim je kaj za pod zob, jim kako drugače pomagal in seveda z njimi igral nogo-met. Fantje so bili nad Janezom Boskom navdušeni, saj je bil močan kot kakšen medved in je lahko z golo roko zvil konjsko podkev. Pa ne samo to: poznal je številne čarovniške trike, hodil

ja 1888. Na mestnih ulicah, kjer je šla mimo njegova krsta, je stalo na stotisoče turinskih meščanov in se poslavljalo od velikega do-

brotnika. Od takrat je don Boskov grob v cerkvi Marije Pomočnice romarski kraj, ki ga vsako leto obišče mnogo romarjev z vsega sveta.

mladinske, ženske, moške, modne ... revije in časopise? Vštejte še tisto, kar preberete na delovnem mestu. Ne pozabite na razne Zmajčke, Cicidoje, Trobentice, Cicibane, Pile, Smrklje, Nove, Jane, Direkte, One, Anje ...

JANUAR - MESEC VERSKEGA TISKA

"Čeprav so žepi osušeni, se vedno še najde kje kakšen drobiž, da se kupijo "cajtng" in cigarete," je zadnjič rekla neka gospa pri blagajni, ko je štela tolarje za kupljeno. In res je kupila samo to dvoje. Poškilila sem po naslovu "cajtnga": Lady.

V sodobnem času moraš biti osveščen o dogajanju okoli sebe. Še posebej, če si kristjan, ker že samo svojim zglodom daješ ton današnjemu, večinoma poganskemu svetu. In kako se "osveščati"? Gotovo ne v tako imenovanem "rumenem" tisku, ki pa ga bere zelo veliko Slovencev. Najhuje pri tem je, da ljudje berejo samo to. In verjamejo vsemu, kar piše. Današnji bralec bi moral biti kritičen do dogodkov, imeti do njih neko razdaljo, slišati več mnenj; kajti prevečkrat je tako, da novinarji, namesto da bi poročali o dogodkih, jih oblikujejo tako, da z njimi

ustvarjajo določeno javno mnenje, ki pa je krščanskemu človeku tuje; pogostokrat skregano z zdravo pametjo. Za ozaveščenost se je treba truditi. Najprej so potrebni temelji, da veš, kaj je prav in kaj ni. Potem pa si oblikuješ mišljenje; in tukaj je zelo pomembno branje. Ne česar koli, kajti človek ima premalo časa, da bi prebral vse neumnosti, ki se vsak dan tiskajo. Poudarjam: neumnosti, kajti zares jih je veliko. Vprašajmo se, kaj vse bremo. Naredite inventuro družinskega branja! Koliko denarja zapravite za otroške,

Se imate za kristjana? Kaj pa preberete s tega področja? Družino, Ognjišče, Božje okolje, Prijatelja; za otroke imate Mavrico? Je od tega kaj na vašem bralnem meniju? Če je, potem ste med tistimi, ki dajo nekaj na oblikovanje svoje vesti in pokončne drže. Potem ne boste v zadregi, ko se boste pogovarjali o tem ali onem problemu in ga boste znali osvetliti še s tretje plati. Družina prinaša poleg vesti verskega dogajanja tudi mnoge prispevke, ki osvetljujejo današnje moralne probleme v luči evangelija; mnogi ugledni teologi, psihologi kritično osvetljujejo dogajanje današnjega časa na družbenem, kulturnem in političnem področju. Mnogi neverni danes berejo Družino, ker želijo imeti vsestranski pregled nad dogajanji. Pa je ne bi brali mi, ki se imamo

za kristjane?!

Ja, za dober "cajtnng" ne sme zmanjkati stotinov, tudi če ga za cigarete; kajti dim se bo razkadir, seme dobrega, ki bo

posejano v nas, pa bo začelo rasti v blagoslov nam in vsem, s katerimi živimo. Premislimo v začetku leta, katerim vplivom prepuščamo sebe in svoje otroke?

Premislimo in naredimo kaj, da se naše duše in duše naših otrok ne izsušijo!

Ljut

SV. ŠTEFAN - ZAVETNIK KONJ

Sv. Štefan je prvi mučenec in goduje 26. decembra. Rejci konj pa so ga že davno, ko je bilo po naših krajih še mnogo konj, izbrali za svojega zavetnika. Mnoge prireditve imajo v Sloveniji bogato tradicijo. Mednje sodi vsekakor tudi blagoslov konj na sv. Štefana. Malo je krajev, kjer se dan po božiču ne bi spomnili tega starega in lepega običaja.

Tudi v Logatcu se v zadnjem obdobju po zaslugi nekaterih ljubiteljev in rejcev konj organizira "štefanov" blagoslov. Sama prireditev je postala že tradicionalna in vsako leto na Štefanovo privabi več rejcev konj ter vsako leto več obiskovalcev. Blagoslov konj opravi domači župnik

s primernim obredom. Vsak konj dobi košček blagoslovljenega kruha, lastnik pa "spominek", ki ga spominja na opravljeni blagoslov. Organizatorji poskrbijo za primeren prostor in tudi za primerno pogostitev vseh

obiskovalcev. Rejci si želimo, da bi blagoslov sv. Štefana postal tradicija v Logatcu. S sodelovanjem nekaterih kulturnih društev pa bi radi, da bi prireditev postala tudi kulturni dogodek, ki bi privabljal iz leta v leta več rejcev s konji ter gledalcev.

Janez Nagode

Fotografija je simbolna.

MIR PRIHAJA IZ BOŽJEGA DIHA

Papeževa prizadevanja za spravo ter mir med cerkvami so vredna posnemanja v vsakdanjem življenju, v krogu ljudi, s katerimi se družimo, s katerimi se pogovarjamo ter se medsebojno oblikujemo. Papeževa trdna in odločna drža pri zavzemanju za upoštevanje temeljnih vrednot življenja ter spoštovanje vsakega človeškega bitja predstavljajo okvir ter oporo za življenje malega kristjana. Prav tako prizadevanja ter pričevanja skromnih bratov iz Taizeja.

Taizejski bratje združujejo kristjane različnih cerkva ter prinašajo s svojimi bogoslužji, napevi, češčanju križa mir in upanje za mnoge mlade ter stare. Enostavna pričevanja o drobnih dogodkih posameznikov bogatih ali revnih dežel vlivajo upanje, da je gradnja občestva mogoča kljub zahtevnemu in večkrat neprijetnemu življenju. Gre za življenje v majhnosti v svojem okolju. Gre za to, da delamo pač to, kar nam je naloženo, kar je potrebno in za kar smo poklicani. Pri občestvenem delovanju in darovanju ne gre za slavo, hvalo, ampak za odgovornost, da nekaj narediš, ter za odgovornost do uresničevanja darov, ki so ti dani. Poseganje Božjega duha v naše življenje prebudi znanje ter zavest po aktivnem

sodelovanju v Božjem stvarstvu. Kadar naše človeške napore vodi Božji duh ali Božja ljubezen je naše delo rodovitno, vendar ni nujno, da rodovitnost vidimo že danes. Pomembna je zavest, da si vsak dan (čimvečkrat, kajti vsak dan nam ne uspe) živel misel, da si resnično ponižni Božji služabnik, ki je vse naredil, kar je v moči njegovih rok, srca in glave. Seveda pa je rast vse prej kot lahka in pot vsakega posameznika, ki umira sam sebi, različno vijugasta. Pomembno je, da prerastemo obdobje v svojem življenju, v katerem dokazujemo sebi in drugim svojo moč, veljavo ter v katerem gradimo svoje samozaupanje ter samopodobo na svoji dobrih delih. Potem se lahko odpremo Božjemu duhu, ki veje, kjer in kakor

on hoče. In ko spoznamo svoj nič, pridobimo vse, ker svoje življenje darujemo ter nimamo več strahu po usmerjanju svojega življenja. Lahko se najdemo v praznem prostoru, ki ga do sedaj nismo poznali in ki presega našo moč, predstavljivost, opremljenost in naše načrte z življenjem ter z življenjem naših bližnjih. Takrat gre resnično za vsakdanje umiranje svojim željam ter načrtom ali pa celo za uresničevanje naših načrtov in želja, vendar ne za vsako ceno, temveč za ceno Božje ljubezni.

To je mir, ki presega mir, ki ga ustvarjamo ljudje sami, z različnimi oblikami duhovnosti, prijateljstvi, ljubeznimi ali razumevanjem ob družinskem ognjišču. In pravi mir izhaja iz Božjega diha ter nam vsak dan znova omogoča začetek novega življenja, saj prinaša globoko potešenost in veselje.

Tanja

HVALEŽNOST - REDKA CVETLICA

To je bila tema pogovora na srečanju II. zakonske skupine. Vsak izmed nas je odkril, da obstaja mnogo razlogov za našo hvaležnost.

Znani duhovni pisatelj John Powell pripoveduje, kako je razmišljal, kaj vse je prejel od Boga. Začel je sestavljati nekak seznam Božjih dobrot in sčasoma je postal tako dolg, da ga je moral urediti

po abecedi. Vedno več lepega je odkrival v svojem življenju. Na koncu seznama je natisnil z velikimi črkami: **HVALA TI, OČE!**

John Powel naglaša, da ponižnost ni v tem, da sam sebe dajem v nič. Ponižnost je resnica, da je Bog dober do nas. Bogu ni vseč, če ne znamo ceniti njegovih darov, ko sami sebe

omalovažujemo, čez sebe nergamo, vidimo le slabo. To ni krepost, to je že žalitev Boga, ki vsakogar bogato obdarja. Mi pa rajši vidimo bolj tisto, česar nam primanjkuje ...

Vzor hvaležnosti in hkrati ponižnosti je Marija. Njena pesem 'Moja duša poveljuje Gospoda' je najpopolnejši vzor ponižnosti.

Marija ne zanika nobenega od božjih darov. Vse prizna, vsi so ji nenehno pred očmi. Za vse je hvaležna, pri tem pa prav nič domišljava.

Vsakdo od nas ima mnogo več darov, kot si misli. Vseh se sploh ne zavedamo. Npr.: da sploh živim in sem. Saj me Bog ni ustvaril enkrat za vselej, bolje rečeno: sklenil je, da bom živel vekomaj. Toda za to me mora ustvarjati vsako sekundo posebej! Ko bi Bog le za drobec sekunde pozabil name, bi se razblinil v nič!

Zakonca
Moja in Marjan

Ničesar nimam, Gospod,
česar ne bi prejel kot dar iz Tvojih rok.
Naj bo zato moja molitev
ena sama zahvala za prejete milosti.

Ničesar nočem zadrževati zase.
Nisi me zato obdaril z dobrotami,
da jih bom skopuško skrival
pred potrebnimi.
S svojim prizadevnim delom
moram množiti podarjeno
v deseteren sad,
sicer me boš, lenega služabnika,
trdo privil ob uri obračuna.

Ničesar ne obljubljam, Gospod.
Pogostokrat sem namreč že ostal
samo pri besedah.
Pomagaj mi, prosim,
narediti prvega
in vse naslednje korake
k bolj ozaveščenemu bivanju.

ADVENTNI ČAS V MIKLAVŽEVEM VRTCU

Advent se je začel prvo decembrsko nedeljo, pri nas pa priprave nanj že dober mesec prej. Letos nam je prvič uspelo, da smo ga pričakali bolj umirjeno, saj je bila večina dela že opravljenega. Prejšnja leta so se nam ta zavlekla v praznični čas.

Gotovo vas zanima, kako je lahko v vrtcu veliko dela. Pojdimo lepo po vrsti: Začeli smo z izdelovanjem voščilnic, nadaljevali pa z izdelovanjem angelčkov, oblakov in zvezdic za dekoracijo igralnice in garderobe. Pri tem so nam pomagali dedki in babice, ki smo jih povabili na obisk. Naučiti se je bilo potrebno nekaj adventnih in Miklavževih pesmic, napisati sv. Miklavžu pismo in pripraviti igrico. Tik pred adventom smo naredili

venčke iz kvašenega testa. Otroci so jih po lastnem izboru okrasili z bleščicami, storžki, bučnicami, pentljami, posušenimi pomarančnimi krljji ... Vsi pa smo na koncu dodali štiri svečke iz satnic (medene plošče), ki smo jih tudi sami izdelali. Vsak svoj venček so otroci v petek pred adventom odnesli domov. Ta petek smo imeli pripravljene tudi angelčke iz majhnih glinastih lončkov. Seveda smo tudi te angelčke sami oblikovali. S kolegico Bredo sva jih opremili s svi-

tki, v katerih so se skrivale naloge. V "BOHKOV KOT" smo postavili lepo brezovo vejo. Nanjo smo obesili angelčke, pod njo pa postavili mizico z adventnim venčkom.

Tako smo bili pripravljene na advent.

Vsak dan po zajtrku se zberemo v tem kotičku. Soba rahlo zatemnimo in prižgemo svečke na venčku. Poiščemo angelčka z datumom tistega dne. Vsak angelček ima ime in otrok, ki je na vrsti, dobi nalogo. Ta je enostavna, vendar obvezuje, npr.: Danes ne bom gledal televizije; ali: Danes bom še posebej pazil, da se bom zahvalil za vse, kar bom dobil. Nato zapojemo pesmici: Adventni čas in Pridi k nam, Gospod. Vsak dan otroci

poslušajo adventno zgodbo iz knjige: Zvezdica v svetilki. Istočasno otroci spoznavajo vrednote, kot so: vera, dobrota, ljubezen ...

Ta adventni obred se ponovi vsak dan.

Prvi teden adventnega časa nas je obiskal sv. Miklavž. Pričakali smo ga skupaj s starši. Dobri mož nas je obdaril z igračami za celo skupino, mi pa smo mu zapeli.

Pred nami je že zadnji adventni teden. Čaka nas še praznični obisk oskrbovancev v Domu Marije in Marte (kjer smo enkrat mesečno redni gostje) in peka peciva za zadnji dan pred prazniki, ko bomo povabili naše starše na čajanko, jih pogostili in jim voščili.

Vsem krajanom, ki nas bodo prišli pogledat, bomo voščili z BOŽIČNICO.

Zadnji teden je tudi čas, ko bomo počasi začeli postavljati jaslice. Zadnji dan bomo dodali JEZUŠČKA.

S tem pisanjem sem vam želela sporočiti, da pri nas adventni čas ni samo "VE-

SELI DECEMBER", ampak resnično čas, ki v naša srca prinaša vedno več svetlobe in jih polni z veselimi pričakovanjem vse do zadnjega dne - BOŽIČA, ko nas bo s svojim rojstvom razveselil naš GOSPOD JEZUS.

Vzgojiteljica
Darinka

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA 2006 - RAZPRODAJA MIRU -

Prišla sem. Naravnost iz Betlehema, iz kraja, kjer se je rodil naš Odrešenik. Razsvetlila naj bi današnje ljudi, ki se jim vsem neprestano mudi.

Človek postoj. Vzemi si čas za srečo in za drugega. Podari mu del sebe. Tudi jaz se razdajam za druge. Videl boš, kako si lahko srečen, če daš košček sebe tudi drugemu. Sveti in boš razsvetljen. Tudi Jezus je rekel, da je on luč, ki je prišla, da nihče ne bo ostal v temi. Zatorej prižgimo lučko, nesi-

mo jo sosedu ali znancu in naj ta luč sveti povsod kjer smo. Tako človek dovoli, da ti ponudimo trepetajoč plamenček miru iz Betlehema.

A mir ni poceni... Sploh ni ma cene. Ne dobiš ga za evre. Če pa ga sprejmeš, dobiš zraven še veliko svetlobe, prijazen smehljaj, iskro v očeh ... Na tebi pa je, da ga širiš naprej. In da veš, več kot ga daš, več ga imaš.

Dobrosrčna
lastovica

KOLENDAR JANUAR 2007

1. januar - **NOVO LETO** - Marija, sveta Božja Mati; sv. maše ob 9. uri in 10.30; ob 14. uri molitev za mir;

5. januar - prvi petek, obisk bolnikov; ob 19. uri **SREČANJE ZA MLADINO**; **TRETI SVETI VEČER**;

6. januar - **SV. TRIJE KRALJI**; sv. maša ob 9. in 18. uri; pri večerni sv. maši bodo otroci s kronami prinesli svoje darove Jezusu;

7. januar - **JEZUSOV KRST**, ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje I. zakonske skupine;

8. januar - po sv. maši srečanje skupine **KARITAS**; ob 20. uri srečanje **KATEHETOV**;

9. januar - ob 19. uri srečanje birmanskih voditeljev;

12. januar - po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri **SREČANJE MLADINE**;

13. januar - od 16. - 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje;

14. januar - **2. NAVADNA NEDELJA**, ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje II. zakonske skupine;

15. januar - ob 19. uri srečanje **ŽPS**;

16. januar - ob 18. uri sv. maša, po sv. maši kateheza za birmance in starše I. skupine;

18. januar - začetek ekumenske osmine - molitev za edinost kristjanov;

19. januar - po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri **SREČANJE MLADINE**;

20. januar - od 16. do 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje;

21. januar - **3. NAVADNA NEDELJA**, ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje III. zakonske skupine;

22. januar - ob 20. uri priprava na sv. krst. Starši in botri ste lepo vabljeni, prinesite s seboj družinsko knjižico;

23. januar - ob 18. uri sv. maša, po maši kateheza za birmance in starše II. skupine;

26. januar - po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri **SREČANJE MLADINE**;

27. januar - od 16. do 18. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje;

28. januar - **4. NAVADNA NEDELJA** - **KRSTNA, SVETOPISEMSKA**, ob 14. uri večernice

30. januar - ob 18. uri sv. maša, po sv. maši kateheza za birmance in starše III. skupine.